

Scrisoare din tabără

Dragii mei...,

Vă scriu acum, când noaptea s-a lăsat și, deși s-a dat stingerea, nu pot adormi. Măine vom pleca acasă. A fost foarte frumos! Nici nu știu când a trecut o săptămână.

Parcă ieri ne-am adunat în curtea Mănăstirii Sfântul Ioan cel Nou de la Suceava, toți cei care am fost premiați de revista "Biserica din sufletul copilului", la cele două concursuri: pictură și eseuri. Aveam niște emoții de nedescris. Abia așteptam să ajungem în tabără, să ne cunoaștem, să ne împrietenim, să petrecem împreună momente de neuitat.

După rugăciunea și binecuvântarea părintelui Vartolomeu, ne-am îndreptat spre Mănăstirea Dragomirna care ne aștepta, parcă, cu brațele deschise. Maica stareță Macrina ne-a întâmpinat cu multă căldură, iar noi i-am pregătit o surpriză, cântându-i un cântec și urându-i "La mulți ani!" cu ocazia zilei de 19 iulie, când este prăznuită Sfânta Macrina.

Am mers la Schitul Sfinților Apostoli Petru și Pavel. Vremea a fost foarte frumoasă, aerul proaspăt îi dezmeticea chiar și pe cei mai somnoroși. Peisajul era mirific, pădurea parcă ne mângâia cu mireasma sa, cântul păsărilor ne însoțea drumul. Am participat la Sfânta Liturghie și am primit sfaturi pentru viață și cum să depășim ispitele.

În zilele următoare am fost preocupați să pictăm fiecare câte o icoană, deslușind tainele icoanelor bizantine.

Am avut ocazia să vizităm tipografia Mănăstirii Sfântul Ioan cel Nou de la Suceava, unde fiecare dintre noi a ajutat după putere, gândindu-ne că cei care vor răsfoi paginile pline de învățătură, vor avea un gând bun pentru cei care au contribuit la realizarea lor. Răsplata nu s-a lăsat așteptată și am făcut o vizită la Muzeul de Științe ale Naturii din Suceava.

Cât am stat la Dragomirna am vizitat și muzeul mănăstirii care adăpostește numeroase manuscrise și obiecte de valoare. O măicuță ne-a prezentat istoria mănăstirii și a muzeului.

Această ultimă seară a fost foarte frumoasă. Ne-am adunat la focul de tabără, ne-am făcut cadouri, am cântat, am povestit și ne-am propus să ne întâlnim și la anul.

Măine va fi ultima zi pe aceste meleaguri, vom face o ultimă închinăciune în biserica mănăstirii, iar părintele ne va sfinți icoanele. Această tabără va rămâne mereu în amintirea noastră, iar când vom auzi cuvântul "Dragomirna", mintea ne va duce către acest colț de Rai.

Otilia Cărare, cl. a VIII-a, Milișăuți

